

امام علي (ع) صدای عدالت انسانیت (جلد ۴) ؛ بلاغت امام ع در خدمت انسان (قسمت 3/7)

برگزیده سخنان یا شاهکارهای امام علی علیه السلام / ... 325. مردم! به خدا سوگند من شما را به طاعتی ترغیب نمی کنم؛ مگر آنکه نخست خود به آن عمل کنم و از هیچ زشتی و گناهی شما را نپسندم مگر آنکه پیش از شما از آن پرهیز و دوری جویم. 326. هر کس که از همه آراء و نظریات استقبال کند، موارد اشتباه را می شناسد و در می یابد. 327. آیا به خشم نمی آید و انتقام نمی گیرید که ابلهان بر شما حکومت کنند؟ آنگاه ذلت و خواری همگانی شود و نابودی تثبیت گردد و بهره شما زیانکاری و بدبختی باشد... 328. کسی که از کسب حلال و در راه آن بمیرد، درحالی می میرد که خداوند از او راضی است. ...

امام علی (ع) صدای عدالت انسانیت (جلد 4) جرج جرداق

مترجم: سیدهادی خسروشاهی

امام علی (ع) صدای عدالت انسانیت (جلد ۴) ؛ بلاغت امام علیه السلام در خدمت انسان (قسمت 3/7)

برگزیده سخنان یا شاهکارهای امام علی علیه السلام

301. از خدا درباره بندگان و سرزمینهایش بترسید، چرا که شما حتی درباره ساختمانها و حیوانات، مورد بازخواست قرار خواهید گرفت.
302. به خدا سوگند، اگر هفت اقلیم را با هرچه که در زیر آسمانهایشان دارند به من بدهند که بر خدا در مورچه ای عصیان ورزم و پوست جویی را از او بگیرم، هرگز چنین نخواهم کرد و به راستی که دنیای شما در نزد من کوچکتر و پست تر از برگی است که در دهان ملخی باشد.
303. باید از ستم باز ایستاد و حق مردم را به آنان داد و از تباهی و فساد در روی زمین پرهیز کرد.
304. من سست و ناتوان نشدم و ترسی به خود راه ندادم. من باطل را تا آن اندازه کاوش می کنم که حق را از کنارش بیرون بیاورم.
305. خداوند از علما و دانشمندان پیمان گرفته است که بر سیری ستمکار و گرسنگی ستمدیده، راضی نشوند و به آن تن درندند!
306. هر انسانی از نظر خلقت، مانند تو است و مردم همه یکسان و برابرند.
307. احتکار، جرم تبهکاری است.
308. مردم یا برادر دینی شما هستند و یا انسانی نظیر شما.
309. آن کس که مرا دوست دارد، پوشاک فقر را آماده سازد.
310. کسی که مرا به حد افراط دوست بدارد، اهل نجات و رستگاری نیست.
311. برادر تو در دوری از تو، نیرومندتر از تو بر پیوند با او و در بدی، نیرومندتر از تو بر نیکی نباید باشد.
312. کسی که سپاسگزار نیست، مانع از نیکی و احسان تو نشود.
313. بدان که خودپسندی برخلاف راه صحیح، و آفت خردها و اندیشه ها است.
314. به خدا سوگند! اگر من به تنهایی به چنگ دشمنان بروم و آنها سراسر روی زمین را پر کرده باشند، هرگز ترس و هراس و بیم و وحشتی نخواهم داشت.
315. مردم دلیل در نزد من عزیزند تا حق آنها را بستانم و نیرومند در نظر من ضعیف و ناتوان است، تا حق را از او بازگیرم.
316. اگر فقر در برابر من به صورت انسانی مجسم شود، البته بیدرنگ او را می کشم.
317. اگر حق را از راه آن ببیماید، راهها به سوی شما باز می شود و زمینها سرسبز و خرم می گردد و هیچ عیالواری در میان شما، محتاج و نیازمند نمی شود.
318. خداوند، بندگان خود را با شلاقی دردناکتر از فقر تنبیه نکرده است.
319. فقیر و تنگدست در وطن خود هم غریب و بیگانه است.
320. اگر من حق را در میان شما برپا ندارم و باطل را از میان نبرم، این لنگه کفش در نزد من، از حکومت بر شما، بهتر و پربهاتر است.
321. با توده مردم باشید، چرا که دست خدا همراه جماعت است.
322. تأسف و ناراحتی من از این است که بر کار این مردم، بی خردان و بدکارانشان تسلط یابند و حکمرانی کنند و آنگاه مال خدا را بین خودشان دست به دست بگردانند و بندگان خدا، اعم از غلامان و نیکان را دشمنان خود و بدکرداران را یاورانشان قرار دهند.
323. اگر تو را به سلامتی به ولایت و فرمانداری برگزیدند و همه در آن اتفاق کردند، به کار آنها رسیدگی کن و اگر اختلاف کردند، آنان را به حال خود بگذار.
324. بنگرید اگر حق ندیدید، نپذیرید؛ و اگر حق شناختید یاری کنید؛ حق است و باطل، و هر یک را اهلی است!
325. مردم! به خدا سوگند من شما را به طاعتی ترغیب نمی کنم؛ مگر آنکه نخست خود به آن عمل کنم و از هیچ زشتی و گناهی شما را نپسندم مگر آنکه پیش از شما از آن پرهیز و دوری جویم.
326. هر کس که از همه آراء و نظریات استقبال کند، موارد اشتباه را می شناسد و در می یابد.
327. آیا به خشم نمی آید و انتقام نمی گیرید که ابلهان بر شما حکومت کنند؟ آنگاه ذلت و خواری همگانی شود و نابودی تثبیت گردد و بهره شما زیانکاری و بدبختی باشد...
328. کسی که از کسب حلال و در راه آن بمیرد، درحالی می میرد که خداوند از او راضی است.
329. توانگران و اغنیای ملتها که در نعمتها غوطه می خورند، در اثر این بهره مندی گردنکشی کردند.
330. ... و اینکه همه شما در نزد من، در حقوق برابر هستید.
331. هر جنبنده را رزق و قوتی است و برای هر دانه ای، خورنده ای وجود دارد.
332. ملت خیرخواه نخواهد بود، مگر آنکه دولتشان باری سنگین بر دوش آنان نباشد.
333. فجور و تبهکاری دژ پستی است که مردمان خود را نگاه نمی دارد و کسی را که به آن پناه ببرد، محافظت نمی کند.

334. خداوند، پیشه ور امین و درستکار را دوست می دارد.
335. این گروه از مردم بیشتر از دیگران نیازمند عدالت هستند و باید بر کودکان یتیم و سالخوردهگان که قادر به انجام کاری نیستند، رسیدگی کرد.
336. گرسنگی از زبونی خضوع و کرنش بر دیگران، بهتر است.
337. بدترین فقرها و نیازمندها، فقر و نیازمندی نفس است.
338. باید تعمق تو در آبادانی زمین، بیشتر از فکر جمع مالیات باشد.
339. هرگز نباید چیزی را که همه مردم در آن مساوی و برابرند، بخود اختصاص دهی.
340. هیچ يك از بندگان خدا را هرگز کوچک مشمار، چرا که ممکن است که او دوست و ولی خداوند باشد و تو نمی دانی.
341. در صلح، آسودگی برای سربازان و راحتی از غم و اندوه برای مردم و امنیت برای سرزمینها است.
342. من با دشمن نمی جنگم تا بر او اتمام حجت کرده باشم، اگر توبه کرد و برگشت از او می پذیریم و اگر مصمم بر جنگ برضد ما است، خداوند را به کمک می طلبیم و نبرد می کنیم.
343. پیمانۀ و ترازوی خود را اصلاح کنید و کم فروشی و تقلب ننمایید و در روی زمین فساد بر پا نسازید.
344. خداوند به مردم پناه داده است که به آنها ستم نشود.
345. زمامداران به وسیله ظلم، آزمایش خواهند شد.
346. اگر به ستمکار مهلت داده شود، انتقام از وی هرگز فراموش نمی شود و خداوند بر سر راهش، در کمین اوست.
347. از خدا بترس و پرهیزکار باش. بر اهل قبله ستم مکن و بر اهل ذمه ظلم روا مدار و تکبر نوز و خودخواه مباش که خداوند متکبران خودخواه را دوست نمی دارد.
348. اگر شما راه حق را ببیمایید و اسلام بر شما پرتو افکند، هیچ مسلمان و معاهدی، ستم نمی بیند.
349. من آغاز و انجام امر را بررسی کرده و در آن نگریده و دیده ام که برای من راهی جز نبرد یا کفر وجود ندارد.
350. اطاعت و فرمانبری از مخلوق، در جایی که مستلزم نافرمانی بر خداوند باشد هرگز جایز نیست.